

ki je spretno narejena kepa mahu, je največkrat pod mostom oziroma na skalni steni. Od 238 gnezd, kolikor sem jih do sedaj našel, jih je bilo pod mostom 95, na skalni steni 63, na drevesu pa komaj trije, katerih sem se zato toliko bolj razveselil. Gnezdo na fotografiji sem našel ob svojem terenskem delu v dolini Sopote nad Radečami, kjer sem v letu 1978 našel gnezdo za 2 m visokim slapom. Tudi v letu 1979 sem poiskal to gnezdo, vendar pa je bilo zapuščeno. Zato sem bil toliko bolj presečen, da se odrasel s polnim kljunom, kljub moji navzočnosti, nikakor ni hotel odstraniti, ampak se je nervozno obračal na kamnu v vodi in si popravljal zalogaj v kljunu. Tu zraven je opuščena kovačija, ki sem jo dodobra pregledal, vendar gnezda nisem našel. Kljub vsemu sem nadaljeval z iskanjem in končno se mi je pogled ustavil na vrbi v vodi. Čudovito, na vrbi sem zagledal gnezdo. Naredil sem posne-

Gnezdo povodnega kosa na vrbi 26.4.1979 v Radečah

tek in še obročkal tri mladiče, kolikor jih je bilo v gnezdu, v beležko pa zapisal datum - 26.4.1979. Ivo A. Božič, Na jami 8, 1000 Ljubljana

MALI MUHAR *Ficedula parva*
RED-BREASTED FLYCATCHER - *Singing male on 31th May 1997 at Gozd Martuljek in Julian Alps*

Izlet k Martuljkovim slapovom 31. maja 1997 naj bi bil enkrat za spremembo namenjen botaniziranju. Kar hitro sva našla rastišče lepega čoveljca, povrhu še alpsko veleso, moknati jeglič in dišeči salomonov pečatnik. Nepričakovano pa je prišla na svoj račun tudi ornitološka sekcija: ob Martuljščici so mrakobo soteske omilile s svojo živo rumeno barvo sive pastirice, nato je bil opažen rep povodnega kosa in višje, ob poti proti zgornjemu slapu, kjer se odcepi steza proti bivaku Za Akom, je pel mali muhar. Njegov kratki napev "c-ci-ci-ci cja-cja-cja ja-ja-ja-ja" sem v mislih ponavljal, dokler si ga v avtu nisem zapisal. Ob vračanju je letal pred nama povodni kos od spodnjega slapa pa vse do konca soteske. Vmes nekje je sedel na skalo sredi vode, počepal, širil peruti in kdaj pa kdaj pomežiknil. Martin in Nada Košir, Linhartova 68, 1000 Ljubljana.

PLANINSKI VRABEC *Montifringilla nivalis*
SNOWFINCH - *A flock of 15 individuals on 20th July 1997 on Mt Stol in the Karavanke mountain chain*

Ko se je prav blizu dobro obiskane Prešernove kočje pod Stolom 20. julija 1997 spreletela jata kakih petnajstih planinskih ščinkavcev, se mi to ni zdelo nenavadno, tja so spadali tako nekako kot obvezna jata planinskih kavk. Ob poti od kočje proti vrhu, na višini 2100 - 2200 m, se je hranilo še nekaj skupinic planinskih ščinkavcev. Bili so precej zaupljivi, zlasti še mladi osebki. Te sem spoznal po rumenih kljunih in prosjačenju hrane pri črnokljuni ptici. V dnevnik sem si zabeležil še "boj planinskega ščinkavca z marjetico", ko se je ptica z obračanjem glave kar nekaj časa trudila odtrgati kak cvetni listek, no,

marjetica je vse napade uspešno odbila. Da ta prizor pod vrhom Stola gotovo ni bil prav običajen, pa sem spoznal doma ob pregledovanju obeh domačih ornitoloških atlasov. Iz Atlasa gnezdilk sem zvedel, da planinski ščinkavec gnezdi le v Julijcih, da je redek in da v dvanaajstih letih ni bil v društveni reviji objavljen niti en sam prispevek o tej vrsti. Tudi po Zimskem atlasu gnezdilk so vse lokalitete v Julijcih, izjema je en osebek, opazovan pod Kamniškim sedlom. Omemba "kamniško-savinjske" populacije se najbrž navezuje na ta osebek, če ne morda na kaka druga opazovanja iz nezimskega časa ali pa z avstrijske strani? Če ta populacija obstoji, potem pojavljanje v višjih legah Karavank, ki premoščajo prostor proti Julijcem, ni posebno presenetljivo. *Martin Košir, Linhartova 68, 1000 Ljubljana*

Zanimivosti od koder koli: Ratitovec

Interesting observations from elsewhere: Ratitovec

Letos sem se večkrat pridružil izletnikom, ki se ob delovnikih bolj posamično, ob vikendih pa prav trumoma zgrinjajo na ta skrajno jugovzhodno ležeči vrh Julijcev. Ratitovec sem vzel na piko zaradi navadnega kupčarja, ki sem ga srečal v bližini kočice avgusta 1996 (Acroc.75/76). Njegovo (neuspešno) iskanje pa je bilo letos polno presenečenj in nepredvidljivih obratov.

25.junija 1997 sem izbral pot čez Povden. Nekje na 1500 metrih n.v., ko se pot vzpne iznad gozda med skalovje, do kočice pa ni več daleč, sem sedel na skalo ob pot, mimo mene se je vila kolona izletnikov, in z daljnogledom pogledal po skalnih rogljih, ki prebadajo trate na strmem pobočju Altemavra. Že kar takoj sem ostrmel - na vrhu skalne gmote sem zagledal nejasno oranžno pikico, na njej pa še manjšo, še bolj zabrisano modro sivo

pikico. Glej ga, slegur, ki se je nastavil sončnim žarkom, ki so pravkar, čeprav je bilo že sredi dopoldneva, prisijali na to stran. On pa, kot bi na sebi začutil moj pogled, se ni pustil dolgo opazovati. Razmišljal sem že, v katero kategorijo prikazni naj ga uvrstim, kneza izpod Altemavra, ob stran kateri neverjetni ptici, ki sem jo uzrl le za hip. A že čez pol ure sva se srečala prav iz oči v oči. Ob njem je bila tudi samica. Par sem ponovno videl 1.julija blizu kočice.

25.junija je na tratih blizu kočice gnezdilo gotovo prek 10 parov vriskaric. Samci so se šopirili skoraj na vsaki izpostavljeni skali. Ena od samic, posedala je po okoljnih skalah s polnim kljunom gosenic, je bila prav nenavadna. Del kljuna je bil rumen, rumene so bile tudi noge, ponekod pa jo je prekrivalo razmršeno belo perje, kot bi bilo tu in tam nalepljeno na normalno sivo perje.

Tega dne sem se vračal proti Prtovču prek Razorja. Na višini okoli 1400 m sem iz smeri melišča pod Kosmatim vrhom zaslišal kratek napev domnevnega skalnega strnada. Ta možnost me je prav razvnela, saj gnezdenje te vrste na Ratitovcu še ni bilo ugotovljeno. Zato sem se vrnil na isto mesto še 27.in 28.junija, kljub meglenemu in deževnemu vremenu. Petje je, tako kot prvi dan, prihajalo iz zelene oaze na bližnjem melišču - sestavljali so jo ruševje, razno grmičevje in nekaj slabotnih smrek. Pri počasnem predvajanju posnetka pa sem prišel do presenetljivega zaključka - bil je dolgoprsti plezavček *Certhia familiaris*! To odkritje me ni razočaralo, prav nasprotno, doslej sem namreč srečaval le kratkoprste plezavčke.

Ker sem imel pri prvih treh izletih na Ratitovec vedno smolo z vremenom, sem se odpravil iskat navadnega kupčarja še 1.julija. Tudi ta dan je bil meglen, več sreče pa sem imel s pticami. Na tistem mestu, kjer sem 25.junija prvič zagledal slegurja, sem se spet ustavil in s tem vznemiril par skalnih strnadov, ki me je začel obletavati in se pri tem tudi oglašal. Samec je imel v kljunu nekaj gosenic. Če ne pod Kosmatim vrhom, so pa tu, pod Gladkim vrhom! Najprej slegur, potem skalni strnad, 20.julija na Stolu planinski ščinkavci - kot bi obilica dežja v zadnjih